

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

صنعت دخانیات، تهدیدی برای سلامت همگانی

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی / معاونت بهداشت /
دبیرخانه ستاد کشوری کنترل دخانیات / دفتر آموزش و ارتقای سلامت /
مرکز سلامت محیط و کار

iec.behdasht.gov.ir
webda.behdasht.gov.ir

مقدمه

همچنین بطور رسمی با شرکت نمودن در سیاست‌گذاری کنترل دخانیات سعی دارند چهره خود را نزد دولت‌ها نسبت به این‌که در تلاش برای کاهش میزان مصرف دخانیات هستند و این‌که با ائتلافات چند بخشی در ساختار دولتی در ارتباط هستند، موجه جلوه بدهند.

ترفند صنایع دخانی آن است که قبل از وضع هر قانون کنترل دخانیات در سطح ملی و یا

را از نظر شکل و کاربرد در پاسخ به کنوانسیون کنترل دخانیات سازمان جهانی بهداشت تغییر داده‌اند. آن‌ها فعالیت‌هایی را شروع کرده‌اند که از طریق آن بتوانند ادعای غلط نقش داشتن در مسئولیت‌های اجتماعی با حمایت از اقدامات خیرخواهانه و کمک به موسسات مختلف به منظور اعمال فشار غیر مستقیم در بی‌اثر نمودن اقدامات کنترل دخانیات را به اثبات برسانند. صنایع دخانی

صنایع دخانی در زیر سؤال بردن و بی‌اثر نمودن ابتکارات، مداخلات و اقدامات کنترل دخانیات بی‌رحمانه سر سخت هستند. تاکتیک و برنامه آن‌ها در این زمینه شامل به بحث و چالش کشیدن سیاست‌های کنترل دخانیات، گفتگو با سیاست‌گذاران، تقویت شبکه همکاری که با متحدان خود برقرار کرده‌اند، ارتباط خلاقانه با اصحاب رسانه و ایجاد ارتباط با مؤسسات دولتی می‌باشد. صنایع دخانی تاکتیک‌های خود

و ۱/۴ تریلیون دلار هزینه‌های اقتصادی تنظیم شده است، باید در پاسخ کووید ۱۹ نقش اساسی داشته باشد. با این حال، دستکاری صنعت دخانیات از درک عمومی در طی کووید ۱۹ مانعی برای راه‌حل‌های بهداشتی و اقتصادی است که با اجرای کنوانسیون همراه است. در حالی که مصرف دخانیات خطر انتقال ویروس‌ها را افزایش می‌دهد و یک عامل اصلی خطر برای بیماری‌های غیر واگیر (NCDs) است که نشان دهنده ریسک بالا برای بروز پیامدهای شدید کووید ۱۹ است، صنعت دخانیات در انتشار پیام‌های سلامتی که باعث سردرگمی عمومی می‌شود نقش داشته و به طور موثر مصرف کنندگان مواد دخانی را از فرصت ترک آن محروم می‌کند.

صنعت دخانیات به طور ماهرانه با گمراهی اذهان عمومی و سیاستمداران برای فروش بیشتر محصولات مرگبار خود در اپیدمی کووید ۱۹ تلاش کرده و خود را به عنوان بخشی از راه حل با ارایه کمک‌های مالی خود به کشورهای درگیر عرضه می‌کند؛ این درحالی است که مصرف محصولات آن سالانه ۴۶۰ میلیارد دلار هزینه مراقبت‌های بهداشتی به حوزه سلامت تحمیل می‌کند. صنعت دخانیات در تلاش برای به دست آوردن حسن نیت مسئولین و سیاست‌گذاران عالی‌رتبه کشورهای جهان برای اخذ امتیازات تجاری و مالیاتی خود می‌باشد.

کنوانسیون کنترل دخانیات، تنها پیمانی است که تحت نظارت

داوطلبانه تبلیغات بسیار موثرتر از اقدامات جامع نظیر ممنوعیت ۱۰۰ درصد استعمال دخانیات در مجامع عمومی، ممنوعیت کامل تبلیغات یا الزام به درج تصاویر هشدار دهنده می‌باشد. لازم به ذکر است که همه این الزامات در کنوانسیون کنترل دخانیات سازمان جهانی بهداشت تصریح شده است.

صنایع دخانی بطور سرسختانه‌ای تلاش دارند که ممنوعیت جامع تبلیغات را تضعیف نمایند، هشدارهای بهداشتی را نادیده بگیرند، جوانان را هدف قرار بدهند و با ممنوعیت جامع استعمال دخانیات در اماکن عمومی مخالفت نمایند.

به‌علاوه، آن‌ها به دنبال اعمال نظر و نفوذ در تنظیم راهنماهای اجرای مواد کنوانسیون کنترل دخانیات و همچنین نمایش محصولات دخانی در صحنه‌های تئاتر و سینما هستند. اسنادی که به مناسبت شعار روز جهانی بدون دخانیات در سال جاری توسط سازمان جهانی بهداشت منتشر شده، با هدف افشاء تلاش‌های گسترده صنایع دخانی در کم اثر نمودن اقدامات سازمان‌های بین‌المللی و دولت‌ها نسبت به جلوگیری از افزایش شیوع دخانیات، فراهم شده است. این در حالی است که اپیدمی دخانیات کشنده‌تر از مخرب‌ترین جنگ‌های تاریخ بشر است.

اجرای کنوانسیون کنترل دخانیات سازمان جهانی بهداشت، پیمانی که با هدف کاهش عوارض جهانی سالانه ۸ میلیون کشته

بین‌المللی چهره دیگری از خود نشان بدهند و حقیقت وجودی خود را با تصویر دیگری جایگزین نمایند. هدف این صنایع در تعامل با متولیان دولت‌ها آن است که اثر بخشی اجرای این سیاست‌ها را مورد سؤال قرار بدهند. در این مسیر همچنین با گمراه نمودن متولیان و مسئولین نسبت به پذیرش این باور که اقدامات متعادل تر نظیر در نظر گرفتن فضای جداگانه برای استعمال دخانیات و ممنوعیت

سازمان جهانی بهداشت مذاکره شده است. در این معاهده دولت‌ها موظف شده‌اند از سلامت عمومی در برابر منافع تجاری صنعت دخانیات محافظت کنند و خواستار ممنوعیت انجام اقدامات مسئولیت اجتماعی شرکت‌های دخانی می‌باشند (CSR). در این چارچوب بین‌المللی از تعارض منافع و عدم تعامل با صنعت دخانیات و افرادی که منافع آن را نمایندگی می‌کنند، محافظت شده است. در سال ۲۰۱۲، مجمع عمومی سازمان ملل متحد نیز تضاد اساسی منافع بین صنعت دخانیات و بهداشت عمومی را به رسمیت شناخت.

مداخلات صنایع دخانی در برنامه‌های کنترل دخانیات به اشکال زیرنمود می‌کند:

۱. اعمال فشار از طریق نفوذ سیاسی مستقیم و غیر مستقیم
۲. مشارکت در مبارزات انتخاباتی
۳. تامین منابع مالی پژوهش‌ها
۴. تلاش برای تحت تاثیر قرار دادن مداخلات نظارتی، سیاست‌گذاری و تنظیم مقررات کنترل دخانیات
۵. درگیر شدن در طرح‌های مشارکتی با جامعه و ایجاد مسئولیت اجتماعی به عنوان یک راهبرد ارتباط با مردم

راهبردهای دستیابی به این هدف شامل موارد ذیل می‌باشد:

۱. پیشگیری از استعمال دخانیات در افراد جدید
۲. ترک افراد مصرف‌کننده دخانیات
۳. اجتناب از مصرف دخانیات در اماکن عمومی

سه راهبرد فوق الذکر در رأس مخالفت‌های صنایع دخانی قرار دارد چرا که باعث کاهش تعداد افراد مصرف‌کننده مواد دخانی و در نتیجه باعث کاهش فروش محصولات دخانی خواهد شد که مغایر با اهداف تجاری این صنایع می‌باشد.

به همین دلیل این صنایع از انجام هر عملی برای جذب و حفظ مشتریان خود فرو گذار نمی‌کنند و با تلاش گسترده در جهت مخدوش کردن وزیر سوال بردن قوانین کنترل دخانیات مانع تحقق اهداف کنترل دخانیات و کاهش مصرف این محصول مرگبار می‌شوند.

سازمان جهانی بهداشت مستندات قابل توجهی در مورد سوابق طولانی و گسترده تلاش صنایع دخانی در جلوگیری، تاخیر و کم رنگ کردن پیشرفت سیاست‌ها و مداخلات موثر در برنامه‌های کنترل دخانیات دارد.

تحقق اهداف کنترل دخانیات نیازمند یک نظارت جدی از سوی مقامات بهداشت عمومی و سایر دستگاه‌های ذیربط و تلاش برای بی‌اثر کردن ترفندهای صنایع دخانی می‌باشد.

هدف اصلی کنترل دخانیات، پیشگیری از مرگ و بیماری‌های وابسته به دخانیات است.

معاهده کنترل دخانیات سازمان جهانی بهداشت (FCTC WHO)

براساس تعهدات، کشورهای عضو این معاهده باید از این سیاست‌های کنترل دخانیات و سلامت همگانی در برابر منافع تجاری و سایر منافع صنعت دخانیات مطابق قوانین ملی خود محافظت کنند.

این معاهده ابزاری مناسب برای سازمان جهانی بهداشت و کشورهای متعهد به آن در جهت متوقف کردن مداخلات صنایع دخانی در برنامه‌های کنترل دخانیات است. در مقدمه این معاهده بر اهمیت عدم وابستگی به صنایع دخانی به عنوان یکی از الزامات برای انجام تلاش‌های ملی و بین‌المللی کنترل دخانیات تأکید شده است. این معاهده همچنین مشخص می‌کند که جوامع و دولت‌ها باید در مورد تلاش‌های صنایع دخانی، برای تضعیف و اختلال در امر کنترل دخانیات هشیار باشند و فعالیت‌های صنایع دخانی را که تأثیر منفی بر تلاش‌های کنترل دخانیات دارد به همگان اطلاع رسانی کنند.

اصول راهبردی مندرج در دستورالعمل اجرایی ماده ۵/۳ کنوانسیون کنترل دخانیات

اصل ۱: یک تفاوت بنیادین و ناسازگار بین منافع صنایع دخانی و سیاست‌های سلامت عمومی وجود دارد.

صنعت دخانیات محصولی را تولید و عرضه می‌کند که از نظر علمی ثابت شده که اعتیادآور است، منجر به بیماری و مرگ می‌شود و به انواع ناهنجاری‌های اجتماعی از قبیل فقر فزاینده دامن می‌زند. بنابراین اعضا باید در مقابل صنعت دخانیات تا جای ممکن محافظت لازم را از تعرض این صنایع در فرایند تدوین و اجرای سیاست‌های سلامت عمومی مربوط به کنترل دخانیات به‌عمل آورند.

۲

اصل ۲: اعضا باید در برخورد با صنعت دخانیات و کسانی که در جهت منافع آن گام برمی‌دارند پاسخگو و دارای شفافیت باشند.

اعضا باید تضمین کنند که هرگونه تعامل با صنعت دخانیات در ارتباط با سیاست‌گذاری کنترل دخانیات یا سلامت عمومی قابل پاسخگویی و شفاف است.

۳

اصل ۳: اعضا باید صنعت دخانیات و کسانی را که در جهت منافع آن گام برمی‌دارند ملزم نمایند که به‌نحوی فعالیت کنند که پاسخگو و دارای شفافیت باشند.

صنعت دخانیات باید ملزم باشد تا برای اجرای موثر این راهنما اطلاعات لازم را در اختیار اعضا قرار دهد.

۴

اصل ۴: از آنجا که محصولات آنان مرگبار است، نباید به شرکت‌های دخانیات برای تاسیس و یا اداره تجارت‌شان مشوق داده شود.

هرگونه تعامل با صنایع دخانی که حاکی از دادن امتیاز به این شرکت‌ها باشد با سیاست‌های کنترل دخانیات در تناقض می‌باشد.

توصیه‌ها

فعالیت‌های مهم ذیل در برخورد با تداخل صنعت دخانیات در سیاست‌های سلامت عمومی حیاتی می‌باشند

۱ افزایش آگاهی از طبیعت اعتیادآور و زیان‌بار محصولات دخانی و دخالت‌های صنعت دخانیات در سیاست‌های کنترل دخانیات اعضا.

۲ ایجاد اقداماتی برای محدودسازی تعامل با صنعت دخانیات و حصول اطمینان از شفافیت تعامل‌های به عمل آمده.

۳ عدم پذیرش شراکت، توافقات و شراکت‌های غیرالزام‌آور یا غیرقابل اجراء با صنعت دخانیات.

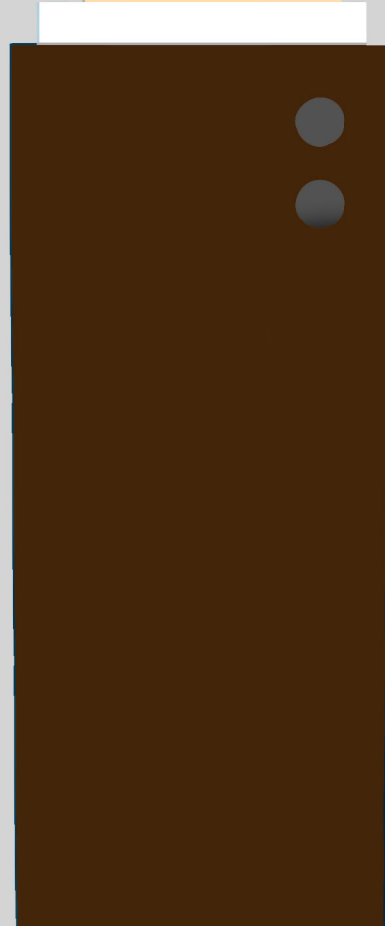
۴ احتراز از تضاد منافع برای مسئولین و کارکنان دولت.

۵ الزام در شفافیت و صحت اطلاعات تهیه شده توسط صنعت دخانیات.

۶ از حالت معمول خارج کردن و در حد امکان، کنترل فعالیت‌های صنعت دخانیات که به اصطلاح «مسئولیت اجتماعی» تشریح گردیده است، را شامل می‌شود ولی نه محدود به فعالیت‌هایی که «مسئولیت اجتماعی صنفی» قلمداد می‌شود.

۷ عدم برخورد امتیازآمیز با شرکت‌های دخانی.

۸ برخورد همسان با شرکت‌های دخانی دولتی همانند دیگر صنایع دخانیات

خلاصه‌ای از ترفندهای صنایع دخانی

برای تغییر چهره خود از عاملی برای مرگ و بیماری به نهادی فعال در ایجاد رفاه و رضایت‌مندی اجتماعی

موضوع: بیماری همه‌گیر کرونا ویروس (کووید ۱۹)

نسخه ۱: دوره ۲۰ مارس - ۱۶ آوریل ۲۰۲۰

در توسعه واکسن این بیماری کمک کند، بزرگنمایی و تبلیغ می‌کند.

• دخالت در سیاست‌گذاری‌های مربوط به مقررات فروش و تولید محصولات دخانی در پاسخ به بیماری کرونا ویروس

• تلاش برای ایجاد سردرگمی در علم، پیرامون استعمال دخانیات و بیماری کرونا ویروس و استفاده از این سردرگمی برای تبلیغ محصولات نسل بعدی این صنعت.

مشاهدات انجام شده در اولین گزارش پایش صنایع دخانی

• افزایش تمرکز بر فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی شرکت‌های دخانی (CSR) از طریق کمک‌های مالی هدفمند این صنایع به شکل کالا یا پول.

• صنعت دخانیات در مورد اینکه چگونه سرمایه‌گذاری تاریخی آن‌ها در صنعت داروسازی می‌تواند

با شروع اپیدمی کرونا ویروس، نهادهای ناظر تخلفات صنایع دخانی در جهان به بررسی واکنش‌ها و اقدامات صنعت دخانیات در پاسخ به بیماری همه‌گیر کرونا ویروس، روندها و الگوهای مشاهده شده و اطلاعاتی که از منابع مختلف به اشتراک گذاشته شده در دوره تقریباً ۴ هفته پرداختند که خلاصه‌ای از شواهد بدست آمده در ادامه آورده شده است:

مدیکاگو) در ساخت واکسن کرونا و ویروس با استفاده از گیاه تنباکو مشارکت نمودند.

لابی‌گری و مداخلات سیاستی صنایع دخانی

تعطیلی مشاغل و اصناف دولت‌ها را مجبور نمود در مورد اینکه آیا محصولات توتون و تنباکو باید به عنوان «کالاهای اساسی» به شمار آورده شوند و اینکه به فروش خود ادامه دهند یا خیر تصمیم‌گیری کنند. در این راستا لابی و دخالت صنعت به طور گسترده در پاسخ به موارد زیر صورت گرفت:

(الف) وضع مقررات برای متوقف کردن فعالیت‌ها.

(ب) تأثیرات بیماری همه‌گیر بر عملکردهای مشاغل.

(ج) پاسخ فرصت طلبانه به عدم قطعیت جهانی.

• بوجود آوردن موجی از گروه‌های طرفدار محصولات نسل جدید دخانی برای به عقب راندن مقررات پیشگیرانه از ترویج این محصولات با استفاده از دلایل علمی نامشخص پیرامون ویروس کرونا و خطرات استفاده از ابزارآلات مصرفی تبخیری تنباکو. انجمن صنعت تبخیر تنباکو در انگلستان^۱ خواستار باز ماندن فروشگاه‌های این محصولات شد، به دنبال اقدامات مشابهی که در فرانسه، ایتالیا و اسپانیا انجام شد. بخش عمده‌ای از پاسخ صنایع دخانی در همه‌گیری جهانی کرونا ویروس که به طرفداری از ابزارآلات مصرفی

بیماران کرونایی به کشور یونان

- تجهیزات حفاظت فردی و مواد ضدعفونی کننده دست به کشورهای بنگلادش، ایالات متحده و کانادا، فیلیپین، نیجریه، کنیا، گرجستان

- کمک‌های نقدی برای کنترل همه‌گیری به کشورهای برزیل، رومانی، بلغارستان، آفریقای جنوبی، هند، لبنان، اوگاندا.

• توسعه و تولید واکسن: هر دو شرکت فوق الذکر، شرکت امریکایی انگلیسی دخانیات (از طریق شرکت فرایند زیستی تابعه آن در کنتاکی و فیلیپ موریس (با سهم ۴۰ درصدی در شرکت

صنعت از این بیماری همه‌گیر به عنوان فرصتی برای انتقاد از سازمان‌های بهداشت عمومی مانند سازمان جهانی بهداشت سوء استفاده کرد. سازمان بهداشت جهانی نیز به نوبه خود به دولت‌ها نسبت به همکاری با صنایع چند ملیتی دخانیات هشدار داده است.

تشریک مساعی صنایع دخانی در مسئولیت اجتماعی

بخش مهمی از ترفندها و مداخلات صنایع دخانی در پاسخ به همه‌گیری بیماری کرونا ویروس، تشریک مساعی در مسئولیت‌های اجتماعی (CSR) بوده است. صنایع دخانی در برخی از کشورهای جهان از اپیدمی بیماری کرونا ویروس به عنوان یک فرصت استثنایی برای پاکسازی چهره عمومی خود و ترغیب دولت‌ها به همکاری با این صنعت، برای دور زدن الزامات کنوانسیون کنترل دخانیات استفاده کردند. این صنایع از سرمایه‌گذاری‌های قبلی خود در فناوری‌های زیستی و داروسازی برای تبیین این تصور که آن‌ها «بخشی از راه حل» هستند در این شرایط بهره‌برداری زیادی کرده‌اند.

• کمک‌های مالی: شرکت‌های چند ملیتی دخانیات در سراسر جهان، به ویژه فیلیپ موریس (PMI) و شرکت آمریکایی انگلیسی دخانیات (BAT)، با هدف تغییر چهره خود از طریق تشریک مساعی در مسئولیت‌های اجتماعی (CSR) کمک‌هایی به کشورهای مختلف جهان داشته‌اند:

- اهدای دستگاه‌های هواساز

^۱UK Vaping Tobacco Industry Association

تبخیری تنباکو (Vaping) پرداختند، به شرکت فیلیپ موریس و شرکای این صنعت ارتباط داده شده است.

- در اندونزی، طرفداران کنترل دخانیات از رئیس جمهور درخواست کردند که در پاسخ به همه‌گیری کرونا ویروس، محدودیت‌هایی برای محصولات تنباکو و مواد دخانی را اعمال کند. آن‌ها خواهان جلوگیری از اهدای کمک‌های صنعت دخانیات و افزایش مالیات و قیمت دخانیات دخانیات شدند.

- در نیوزیلند، تنباکو به عنوان «کالاهای اساسی» ذکر شده و کارخانه NZ امپریال همچنان باز است. در سایر کشورها که دارای لیست «کالاهای اساسی» در اولویت بندی بازگشایی صنوف هستند، راه اندازی مشاغل مرتبط با دخانیات به طور مؤثر ممنوع اعلام شده است. به عنوان مثال، در برخی از ایالات در کشور هند، مصرف تنباکوهای جویدنی و رها کردن آب دهان در معابر عمومی ممنوع و در صورت تخلف، حکم زندان سخت برای آن دیده شده است. فروش دخانیات نیز در سطح ملی ممنوع شده است.

- روسیه نیز تحریم‌های مشابهی را وضع کرده و تولید دخانیات را متوقف کرده است. این باعث لابی‌گری چهار شرکت بزرگ دخانیات گردید، با ادعای اینکه این امر می‌تواند به رشد تجارت غیرقانونی منجر شود. خواستار رفع محدودیت‌ها شدند. شرکت فیلیپ موریس در این کشور نیز با سوء استفاده از این بیماری همه‌گیر برای ترویج محصول IQOS که ابزاری برای گرم کردن تنباکو و مصرف آن بدون دود کردن است پرداخت. این شرکت نرم‌افزاری را برای توزیع و رساندن این محصولات به مصرف کنندگان خود در شرایط تعطیلی فروشگاه‌ها امکان دسترسی ندارند را تولید کرد که بتواند از قطع وابستگی مشتریان خود به مصرف این محصولات جلوگیری نماید.

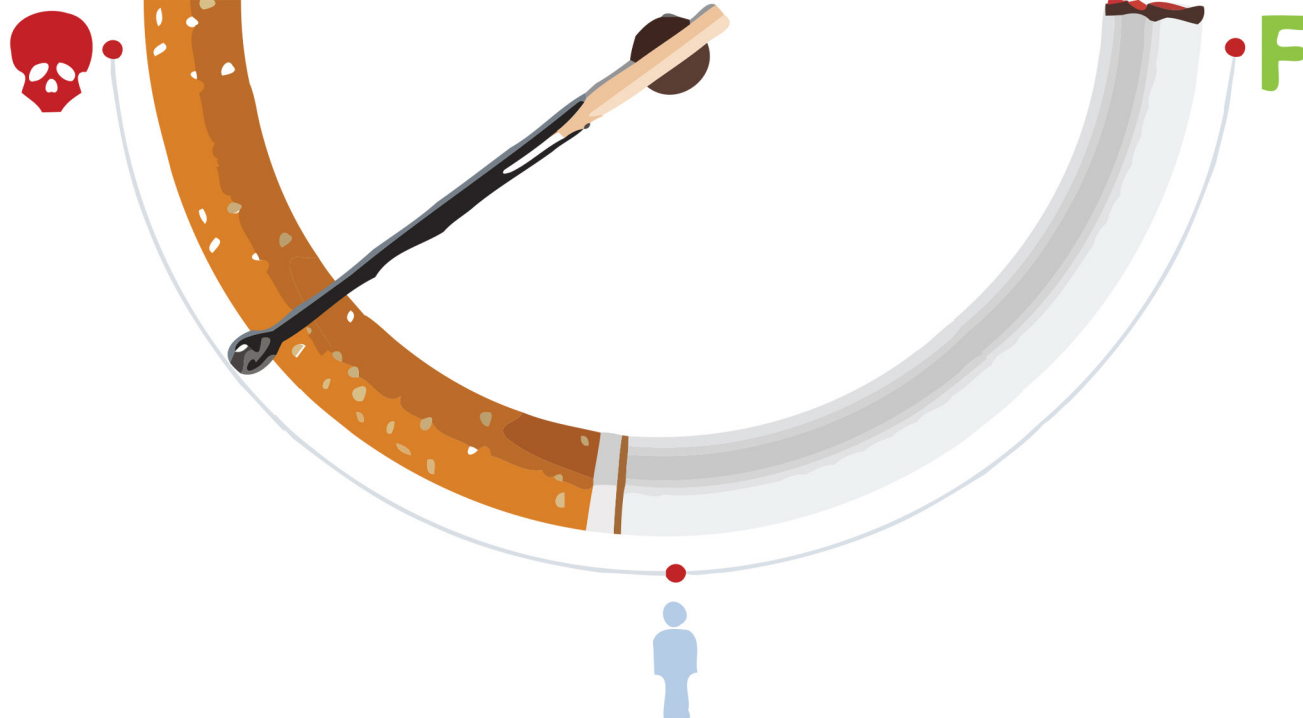
- در آفریقای جنوبی، دولت ملی فروش تمام مواد دخانی را در اوایل بحران ممنوع اعلام کرد ولی با لابی صنایع دخانی از جمله BAT و استفاده از ترفند همیشگی «افزایش قاچاق»، برخی محدودیت‌ها برداشته شد.

- در پاکستان، سیستم بهداشت و درمان از قبل از بحران کووید ۱۹ بدلیل بیماری و تلفات ناشی از استعمال دخانیات تحت فشار بوده است. شرکت فیلیپ موریس با لابی‌هایی که انجام داد، علی‌رغم وجود شواهد دال بر تخلفات این شرکت در اجتناب از پرداخت مالیات در بازار سیاه و محدودیت‌هایی که برای فروش آن وضع شده بود، مجدداً کارخانه خود را بازگشایی کرد.

- شرکت فیلیپ همچنين برای جلوگیری از «به خطر انداختن» تجارت این شرکت، علیرغم قانون ممنوعیت تولیدات غیر ضرور در شرایط اپیدمی کرونا ویروس، تولید سیگار خود را در برزیل (سانتا کروز دو سول) حفظ کرد.

PHILIP MORRIS
INTERNATIONAL
EXPORT

تحقیقات آکادمیک در مورد مصرف دخانیات و تبako و اثر آن بر بیماری کرونا ویروس

• با آشکار شدن اطلاعات مرتبط با خطرات مصرف دخانیات در ایجاد بیماری ریوی و تأثیر آن بر تشدید بیماری کرونا ویروس، صنعت دخانیات از انجام تحقیقات برای زیر سؤال بردن شواهد موجود منع شده است. با این وجود نتایج مطالعات مروری انجام شده که نشان دهنده افزایش شدت بیماری مذکور در افراد مصرف کننده دخانیات بوده است، بطور عامدانه و به نفع مطالعات غیر مروری سیستماتیک انجام شده که نتیجه گیری می کنند مصرف دخانیات یک خطر مرتبط برای بیماری کرونا ویروس نیست توسط صنعت نادیده گرفته شد.

• یک مطالعه غیر مروری انجام شده توسط دکتر کنستانتینوس

فارسالینوس «برای بررسی شیوع مصرف سیگار الکترونیکی و مواد دخانی در بیماران بستری شده COVID-۱۹ در چین» نشان داده که متوسط افراد مصرف کننده دخانیات پایین تر از افراد مبتلا به COVID-۱۹ است که در بیمارستان بستری هستند و احتمال تأثیر نقش گیرنده های ACE-۲ و «اثر محافظتی» نیکوتین را مطرح نموده است. دکتر فارسالینوس قبلاً اسپانسر و حمایت مالی سیگار الکترونیکی را دریافت کرده است. نتایج این مقاله به طور گسترده ای با عنوان «نیکوتین موجب توقف کووید ۱۹ می شود» در ایمیل های روزانه و جاهای دیگر، همراه با نتیجه گیری مشابه توسط «بنیاد جهان بدون دود» راه اندازی شده توسط شرکت فیلیپ مورس، تولید کننده سیگار مارلبورو و تنباکوهای حرارتی و تبخیری، منتشر شده است.

بحث کاهش آسیب در میان بیماری همه گیر ادامه دارد، اگرچه برخی نگرانی های خود را مطرح کرده اند در مورد خطر افزایش انتقال بیماری کرونا ویروس از طریق لمس کردن دهان، دمیدن و بازدم بخار سیگارهای الکترونیکی و تشدید بیماری با استفاده از محصولات نسل بعدی (آسیب ناشناخته ریه)، بدلیل عدم قطعیت و تکمیل نشدن مطالعات در این زمینه، افراد و محققینی که از سوی صنایع دخانی تامین می شوند، اقدام به انتشار اطلاعات بی بنیان مبنی بر عدم وجود خطر مصرف این محصولات، مزایای بالقوه ضد ویروسی استنشاق نیکوتین و پروپیلن گلیکول را مطرح می نمایند.

نتیجه گیری

با توجه به استراتژی‌های صنایع دخانی برای توسعه بازار مرگ آور خود و به دام اعتیاد انداختن جوانان و نوجوانان، ضرورت دارد دولت‌ها به الزامات معاهده بین‌المللی کنترل دخانیات پایبند بوده و به این منظور قوانین سخت گیرانه‌ای در سطح ملی وضع نمایند. موارد زیر خلاصه‌ای از اقدامات پیشگیرانه در راستای اهداف سلامت عمومی و کنترل دخانیات است:

- جلوگیری از دخالت عوامل این صنایع در سیاست‌گذاری‌های کنترل دخانیات

- عدم پذیرش کمک‌های مالی و تجهیزاتی
- عدم ارائه تسهیلات برای توسعه این صنعت

- افزایش مالیات دخانیات
- تقویت قوانین منع تبلیغ، ترویج و حمایت این صنایع

- ممنوعیت استعمال دخانیات در اماکن عمومی

- جلوگیری از ورود محصولات جدید این صنایع که در پوشش ترفندهای آن‌ها برای گمراهی اذهان عمومی و تأمین و نگهداری اعتیاد به نیکوتین است

- ایجاد شفافیت در تراکنش‌های مالی این صنایع

- حصول اطمینان از پاسخگویی صنایع دخانی در برابر آسیب‌هایی که به سلامت عمومی وارد می‌کنند

- حصول اطمینان از پاسخگویی صنایع دخانی در برابر محصولاتی که از کانال‌های قاچاق و غیر رسمی به کشور وارد می‌کنند

- بسته بندی ساده محصولات دخانی

- وضع مقررات سخت گیرانه در مورد مواد متشکله و منتشره محصولات دخانی

- راه اندازی آزمایشگاه‌های تخصصی برای حصول اطمینان از رعایت استانداردهای وضع شده

- ممنوعیت کاربرد عطر و طعم در تولید مواد دخانی

- توسعه خدمات ترک دخانیات

- جایگزینی کشت توتون با سایر محصولات دخانی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

iec.behdasht.gov.ir
webda.behdasht.gov.ir